

Directiva nr. 31 din 26/04/1999

Publicat în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene nr. 182 din 16/07/1999

Intrare în vigoare: 16/07/1999

privind rampele de gunoi

DIRECTIVA CONSILIULUI 1999/31/CEE

din 26 aprilie 1999

privind rampele de gunoi

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special art. 130s alin. (1),

având în vedere propunerea Comisiei⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social⁽²⁾,

în conformitate cu procedura stabilită la art. 189c din Tratat⁽³⁾,

(1) întrucât Rezoluția Consiliului din 7 mai 1990⁽⁴⁾ privind strategia referitoare la deșeuri acceptă și susține documentul strategic comunitar și invită Comisia să propună criteriile și standarde pentru eliminarea deșeurilor la rampa de gunoi;

(2) întrucât Rezoluția Consiliului din 9 decembrie 1996 privind strategia referitoare la deșeuri consideră că, în viitor, pe teritoriul Comunității trebuie desfășurate doar activitățile controlate și sigure legate de depozitele de deșeuri;

(3) întrucât prevenirea, reciclarea și recuperarea deșeurilor trebuie încurajată, la fel ca și utilizarea de materiale și energie recuperate, astfel încât să se asigure protejarea resurselor naturale și să se evite utilizarea irațională a terenurilor;

(4) întrucât, în continuare, trebuie să fie luate în considerare problemele referitoare la incinerarea deșeurilor municipale și a celor nepericuloase, compostarea, biometanizarea și prelucrarea nămolurilor de dragare;

(5) întrucât, pe baza principiului "poluatorul plătește", este necesar, între altele, să se ia în considerare orice daune aduse mediului de rampele de gunoi;

(6) întrucât, la fel ca orice alt tip de tratare a deșeurilor, rampele de gunoi trebuie supravegheate și administrate corespunzător pentru a reduce atât posibilele efecte adverse asupra mediului, cât și riscurile pentru sănătatea umană;

(7) întrucât este necesar să fie luate măsurile adecvate pentru a evita abandonarea, descărcarea sau evacuarea necontrolată a deșeurilor; întrucât, în consecință, trebuie să fie posibilă monitorizarea amplasamentelor rampelor de gunoi și a substanțelor conținute în deșeurile depozitate acolo; întrucât aceste substanțe trebuie, în măsura în care este posibil, să reacționeze doar în mod previzibil;

(8) întrucât atât cantitatea, cât și natura periculoasă a deșeurilor destinate rampelor de gunoi trebuie reduse acolo unde este cazul; întrucât trebuie facilitată manipularea deșeurilor și crescută rata de recuperare; întrucât utilizarea procedurilor de tratare trebuie prin urmare încurajată pentru a asigura compatibilitatea rampei de gunoi cu obiectivele prezentei directive; întrucât sortarea corespunde definiției de tratare;

(9) întrucât statele membre trebuie să poată aplica principiile proximității și autonomiei pentru eliminarea deșeurilor lor la nivel național și comunitar, în conformitate cu Directiva Consiliului 75/442/CEE din 15 iulie 1975 privind deșeurile⁽⁵⁾; întrucât obiectivele prezentei directive trebuie respectate și clarificate prin stabilirea unei rețele integrale adecvate de stații de eliminare a deșeurilor pe baza unui nivel ridicat de protecție a mediului;

(10) întrucât inegalitățile existente între standardele tehnice pentru evacuarea deșeurilor prin rampele de gunoi și costurile scăzute asociate cu acestea pot da naștere la o creștere a evacuării deșeurilor în instalațiile cu standarde scăzute de protecție a mediului, creând astfel o posibilă gravă amenințare pentru mediu, datorită transportului deșeurilor pe distanțe inutile de lungi, precum și datorită practicilor de evacuare inadecvate;

(11) întrucât este necesar să se stabilească standarde tehnice pentru rampele de gunoi la nivel comunitar în scopul protejării, păstrării și îmbunătățirii calității mediului pe teritoriul Comunității;

(12) întrucât este necesar să se indice cu claritate cerințele care trebuie satisfăcute de rampele de gunoi în ceea ce privește amplasarea, condiționarea, gestionarea, controlul, închiderea și măsurile preventive și de protecție care trebuie luate împotriva oricărei amenințări la adresa mediului atât pe termen scurt, cât și pe termen lung și, mai ales, împotriva poluării apelor subterane prin infiltrarea levigatului în sol;

(13) întrucât, având în vedere cele menționate mai sus, este necesar să fie definite cu claritate clasele de rampe de gunoi care trebuie avute în vedere și tipurile de deșeuri care pot fi acceptate în diferitele clase de rampe;

(14) întrucât amplasamentele pentru depozitarea temporară a deșeurilor trebuie să corespundă cerințelor relevante formulate în Directiva 75/442/CEE;

(15) întrucât, în conformitate cu Directiva 75/442/CEE, recuperarea deșeurilor inerte sau nepericuloase a căror utilizare este adecvată activităților de reamenajare/restaurare și rambleiaj sau în construcții, poate să nu constituie o activitate de depozitare a deșeurilor;

(16) întrucât trebuie luate măsuri pentru a reduce generarea de gaz metan de către rampele de gunoi, între altele, cu scopul de a reduce încălzirea globală, prin reducerea eliminării deșeurilor biodegradabile la rampă și prin obligativitatea de a controla gazele generate de rampele de gunoi;

(17) întrucât măsurile luate pentru a reduce evacuarea deșeurilor biodegradabile trebuie să urmărească și încurajarea colectării separate a deșeurilor biodegradabile, sortării în general, recuperării și reciclării acestora;

(18) întrucât, datorită trăsăturilor particulare ale metodei de evacuare a deșeurilor prin rampele de gunoi, este necesară introducerea unei proceduri specifice de autorizare pentru toate clasele de rampe de gunoi în conformitate cu cerințele generale de autorizare deja stabilite în Directiva 75/442/CEE și cu cerințele generale din Directiva 96/61/CE privind prevenirea și controlul integrat al poluării⁽⁶⁾; întrucât conformitatea amplasamentului rampei de gunoi cu o astfel

de autorizație trebuie verificată prin intermediul unei inspecții efectuate de autoritățile competente înainte de începerea operațiunilor de evacuare a deșeurilor;

(19) Întrucât, în fiecare dintre cazuri, trebuie efectuate verificări pentru a stabili dacă deșeurile pot fi plasate pe rampa de gunoi avută în vedere, în special deșeurile periculoase;

(20) Întrucât, pentru a preveni amenințările la adresa mediului, trebuie introdusă o procedură uniformă de acceptare a deșeurilor pe baza unei proceduri de clasificare a deșeurilor care pot fi acceptate în diferitele categorii de rampe de gunoi, inclusiv, în special, valori-limită standard; întrucât, în acest scop, trebuie stabilit un sistem uniform și standardizat pentru caracterizarea, eșantionarea și analizarea deșeurilor în timp util pentru a facilita punerea în aplicare a prezentei directive; întrucât criteriile de acceptare trebuie să fie precise, în special în cazul deșeurilor inerte;

(21) Întrucât, în sensul prezentei directive, până la stabilirea unor astfel de metode de analiză sau a valorilor-limită necesare pentru caracterizare, statele membre pot menține sau elabora liste naționale cuprinzând deșeurile care pot sau nu pot fi acceptate pentru rampele de gunoi sau pot defini criterii, inclusiv valori-limită, similare celor stabilite în prezenta directivă pentru procedura de acceptare uniformă;

(22) Întrucât comitetul tehnic trebuie să elaboreze criteriile de acceptare pentru anumite deșeuri periculoase care urmează a fi descărcate în rampele de gunoi pentru deșeuri nepericuloase;

(23) Întrucât este necesar să se stabilească proceduri de monitorizare comune pentru etapele operative și post-tratare ale evacuării deșeurilor pe rampele de gunoi, pentru a identifica posibilele efecte negative ale rampei de gunoi asupra mediului și pentru a lua măsurile de remediere adecvate;

(24) Întrucât este necesar să se definească data și modul de închidere a unei rampe de gunoi, precum și obligațiile și responsabilitățile care îi revin operatorului față de amplasament, în perioada post-tratare;

(25) Întrucât rampele de gunoi care au fost închise înainte de modificarea prezentei directive nu fac obiectul deciziilor privind procedura de închidere;

(26) Întrucât viitoarele condiții de funcționare pentru rampele de gunoi existente trebuie reglementate, pentru ca, într-o anumită perioadă de timp, să fie adoptate măsurile necesare adaptării lor la prezenta directivă pe baza unui plan de amenajare a spațiului;

(27) Întrucât operatorii rampelor de gunoi existente care, în conformitate cu reglementările naționale obligatorii echivalente celor menționate la art. 14 din prezenta directivă, au înaintat deja documentația menționată la art. 14 lit. (a) din prezenta directivă înainte de intrarea sa în vigoare și cărora autoritățile competente le-au autorizat funcționarea în continuare, nu trebuie să mai prezinte această documentație, iar autoritățile competente nu trebuie să mai emită o nouă autorizație;

(28) Întrucât operatorii trebuie să ia deciziile adecvate sub forma unor garanții financiare sau echivalente pentru a se asigura că toate obligațiile care le revin pe baza autorizației sunt îndeplinite, inclusiv cele privind procedura de închidere și perioada post-tratare pentru amplasament;

(29) Întrucât trebuie luate măsuri pentru a garanta faptul că prețurile pentru evacuarea deșeurilor în rampele de gunoi acoperă toate costurile care apar la instalarea și exploatarea rampei, inclusiv, pe cât posibil, garanțiile financiare sau echivalentul acestora pe care operatorul rampei de gunoi trebuie să le depună, precum și costurile estimative pentru închiderea amplasamentului, inclusiv cele pentru perioada post-tratare;

(30) Întrucât, atunci când autoritățile competente consideră că o rampă de gunoi nu prezintă un pericol pentru mediu pentru un interval mai mare decât o perioadă dată, costurile estimative care urmează a fi incluse în prețul solicitat de un operator pot fi limitate la perioada respectivă;

(31) Întrucât este necesar să se asigure atât punerea în aplicare corectă a dispozițiilor de punere în aplicare a prezentei directive pe întreg teritoriul Comunității, cât și faptul că formarea și cunoștințele dobândite de operatorii rampei de gunoi și de membrii personalului le asigură calificarea necesară;

(32) Întrucât Comisia trebuie să stabilească o procedură standard pentru acceptarea deșeurilor și să fixeze o clasificare standard pentru deșeurile care pot fi acceptate în rampele de gunoi în conformitate cu procedura de comitet stabilită la art. 18 din Directiva 75/442/CEE;

(33) Întrucât adaptarea anexelor prezentei directive la progresele înregistrate în domeniul tehnic și științific și standardizarea metodelor de supraveghere, eșantionare și analiză trebuie adoptate pe baza aceleiași proceduri de comitet;

(34) Întrucât statele membre trebuie să trimită Comisiei în mod regulat rapoarte cu privire la punerea în aplicare a prezentei directive, acordând o atenție deosebită strategiilor naționale care urmează a fi stabilite în conformitate cu art. 5; întrucât, pe baza acestor rapoarte, Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

¹ JO C 156, 24.05.1997, p. 10.

² JO C 355, 21.11.1997, p. 4.

³ Avizul Parlamentului European din 19 februarie 1998 (JO C 80, 16.03.1998, p. 196). Poziția comună a Consiliului din 4 iunie 1998 (JO C 333, 30.10.1998, p. 15) și Decizia Parlamentului European din 3 februarie 1999 (JO C 150, 28.05.1999, p. 78).

⁴ JO C 122, 18.05.1990, p. 2.

⁵ JO L 194, 25.07.1975, p. 39. Directivă modificată ultima dată de Decizia Comisiei 96/350/CE (JO L 135, 06.06.1996, p. 32).

⁶ JO L 257, 10.10.1996, p. 26.

Articolul 1

Obiectiv general

1. În vederea îndeplinirii cerințelor stabilite în Directiva 75/442/CEE, în special art. 3 și 4, prezenta directivă urmărește ca, prin intermediul unor cerințe tehnice și de exploatare stricte privind deșeurile și rampele de gunoi, să ofere măsuri, proceduri și linii directoare pentru a preveni sau a reduce, pe cât posibil, efectele negative asupra mediului și mai ales poluarea apelor de suprafață, a apelor subterane, a solului, aerului și a mediului în general, inclusiv efectul de seră, precum și orice alte riscuri ulterioare pentru sănătatea umană pe care le pot avea activitățile de depozitare a deșeurilor pe durata întregului ciclu de viață al rampei de gunoi.

2. În ceea ce privește caracteristicile tehnice ale rampelor de gunoi, prezenta directivă conține, pentru acele rampe de gunoi în cazul cărora se aplică Directiva 96/61/CE, cerințele tehnice relevante pentru elaborarea concretă a cerințelor generale ale respectivei directive. Se consideră că cerințele relevante ale Directivei 96/61/CE sunt îndeplinite dacă se respectă cerințele prezentei directive.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei directive:

- (a) "deșeurii" reprezintă orice substanță sau obiect care intră sub incidența Directivei 75/442/CEE;
- (b) "deșeurii municipale" reprezintă deșeurile menajere și alte deșeurii care, datorită naturii sau compoziției lor, sunt similare deșeurilor menajere;
- (c) "deșeurii periculoase" reprezintă orice deșeurii care intră sub incidența art. 1 alin. (4) din Directiva Consiliului 91/689/CEE din 12 decembrie 1991 privind deșeurile periculoase¹;
- (d) "deșeurii nepericuloase" reprezintă deșeurile care nu pot fi incluse la lit. (c)
- (e) "deșeurii inerte" reprezintă deșeurile care nu sunt supuse unor transformări fizice, chimice sau biologice semnificative. Deșeurile inerte nu se dizolvă, nu ard și nu reacționează chimic în nici un alt mod, nu sunt biodegradabile și nu au efecte negative asupra altor materiale cu care vin în contact astfel încât să polueze mediul sau să dăuneze sănătății umane. Conținutul total în levigat și agenți poluanți ai deșeurilor și ecotoxicitatea levigatului trebuie să aibă valori ne semnificative și, în mod special, să nu pună în pericol calitatea apei de suprafață și/sau a apelor subterane;
- (f) "depozitare subterană" reprezintă un amplasament permanent pentru depozitarea deșeurilor situat într-o cavitate geologică adâncă, de exemplu o mină de sare sau de potasiu;
- (g) "rampă de gunoi" reprezintă un amplasament de evacuare a deșeurilor pentru depozitarea deșeurilor pe sau în pământ (adică în subsol), care includ:
 - spații interne pentru evacuarea deșeurilor (un producător de deșeurii își construiește propria rampă pentru evacuarea deșeurilor la locul de producție) și
 - amplasamente permanente (adică pentru o perioadă mai lungă de un an) care sunt utilizate pentru depozitarea temporară a deșeurilor, dar care nu includ:
 - locuri unde deșeurile sunt descărcate pentru a permite pregătirea acestora pentru transportul ulterior în scopul recuperării, tratării sau evacuării în altă parte și
 - depozitarea deșeurilor înainte de recuperarea pentru tratare pentru o perioadă de maximum trei ani în general sau
 - depozitarea deșeurilor înainte de evacuare pentru o perioadă de maximum un an;
- (h) "tratare" reprezintă procesele fizice, termice, chimice sau biologice, inclusiv sortarea, care schimbă caracteristicile deșeurilor pentru a reduce volumul sau natura periculoasă a acestora, pentru a facilita manevrarea lor sau pentru a crește gradul de recuperare;
- (i) "levigat" reprezintă orice lichid care se scurge din deșeurile depozitate și care provine din sau este conținut într-o rampă de gunoi;
- (j) "gaz generat de rampă de gunoi" reprezintă toate gazele generate de deșeurile din rampă de gunoi;
- (k) "eluat" reprezintă soluția obținută într-un test de levigare în laborator;
- (l) "operator" reprezintă persoanele fizice sau juridice care sunt responsabile pentru o rampă de gunoi în conformitate cu legislația națională a statului membru în care este amplasată respectiva rampă de gunoi; aceste persoane pot varia de la etapa de pregătire până la perioada post-tratare;
- (m) "deșeurii biodegradabile" reprezintă orice deșeurii care pot suferi o descompunere aerobă sau anaerobă, cum ar fi alimentele, deșeurile de grădină, hârtia sau cartonul;
- (n) "deținător" reprezintă producătorul deșeurilor sau persoanele fizice sau juridice care sunt în posesia deșeurilor;
- (o) "solicitant" reprezintă orice persoană care solicită o autorizație pentru o rampă de gunoi în temeiul prezentei directive;
- (p) "autorități competente" reprezintă autoritățile pe care statele membre le desemnează ca responsabile pentru îndeplinirea sarcinilor care decurg din prezenta directivă;
- (q) "deșeurii lichide" reprezintă orice deșeurii sub formă lichidă, inclusiv apele reziduale, dar care nu includ și nămolurile;
- (r) "așezare izolată" reprezintă o localitate:
 - cu maximum 500 de locuitori per localitate sau așezare și cu maximum cinci locuitori pe km² și
 - unde distanța până la cea mai apropiată aglomerație urbană cu minimum 250 locuitori pe km² este de minimum 50 km sau pentru care accesul rutier la cea mai apropiată aglomerație este dificil datorită unor condiții meteorologice dure în cea mai mare parte a anului.

¹ JO L 377, 31.12.1991, p. 20. Directivă modificată de Directiva 94/31/CE (JO L 168, 02.07.1994, p. 28).

Articolul 3

Domeniul de aplicare

1. Statele membre aplică prezenta directivă în cazul oricărei rampe de gunoi care corespunde definiției date la art. 2 lit. (g).

2. Fără a aduce atingere legislației comunitare actuale, din domeniul de aplicare al prezentei directive se exclud următoarele:

- împrăștierea nămolurilor, inclusiv a nămolurilor de canalizare și a nămolurilor care rezultă din operațiile de dragare, precum și a materialelor similare pe sol în scopul fertilizării sau îmbunătățirii acestuia,

- utilizarea deșeurilor inerte care sunt adecvate pentru activitățile de reamenajare/restaurare și umplere sau pentru activitățile din construcții, în rampele de gunoi,

- depozitarea nămolurilor de dragare nepericuloase de-a lungul cursurilor mici de apă din care au fost dragate și depozitarea nămolurilor nepericuloase în apele de suprafață, inclusiv în albia și subsolul acestora,

- depozitarea solului nepoluat sau a deșeurilor inerte nepericuloase care rezultă din activitățile de prospectare, extragere, tratare și depozitare a resurselor minerale, precum și din operațiile de exploatare a carierelor.

3. Fără a aduce atingere Directivei 75/442/CEE, statele membre pot stabili că descărcarea de deșeurii nepericuloase care urmează a fi definite de comitetul constituit pe baza art. 17 din prezenta directivă, altele decât deșeurile inerte, care rezultă din activitățile de prospectare, extragere, tratare și depozitare a resurselor minerale, precum și din operațiile de exploatare a carierelor și care sunt depozitate în așa fel încât să se prevină poluarea mediului și afectarea sănătății umane, pot fi scutite de dispozițiile stabilite în anexa I, pct. 2, 3.1, 3.2 și 3.3 din prezenta directivă.

4. Fără a aduce atingere Directivei 75/442/CEE, statele membre pot stabili că o parte sau toate dispozițiile art. 6 lit. (d), art. 7 lit. (i), art. 8 lit. (a) pct. (iv), art. 10, art. 11 alin. (1) lit. (a), (b) și (c), art. 12 lit. (a) și (c), anexa I pct. 3 și 4, anexa II (cu excepția pct. 3, nivelul 3 și a pct. 4) și anexa III pct. 3, 4 și 5 din prezenta directivă nu se aplică în cazul:

- rampelor de gunoi pentru deșeurile nepericuloase sau inerte cu o capacitate totală de maximum 15 000 tone sau cu un rulaj anual de maximum 1 000 tone care deservește insule, dacă aceasta este unica rampă de gunoi, destinată exclusiv evacuării deșeurilor generate pe insula respectivă. Odată ce capacitatea totală a respectivei rampe de gunoi a fost utilizată, orice altă rampă de gunoi stabilită pe teritoriul insulei respective trebuie să îndeplinească cerințele stabilite în prezenta directivă;

- rampelor de gunoi pentru deșeurile nepericuloase sau inerte din așezările izolate, dacă rampa de gunoi este destinată evacuării deșeurilor generate numai de respectiva așezare izolată.

În termen de maximum doi ani de la data stabilită la art. 18 alin. (1), statele membre informează Comisia cu privire la lista de insule și așezăminte izolate care sunt scutite de aplicarea dispozițiilor menționate mai sus. Comisia publică lista insulelor și așezărilor izolate.

5. Fără a aduce atingere Directivei 75/442/CEE, statele membre pot stabili că depozitățile subterane definite la art. 2 lit. (f) din prezenta directivă pot fi scutite de la aplicarea prevederilor menționate la art. 13 lit. (d) și în anexa I pct. 2, cu excepția primei liniuțe, pct. 3, 4 și 5 și în anexa III pct. 2, 3 și 5 din prezenta directivă.

Articolul 4

Clasificarea rampelor de gunoi

Fiecare rampă de gunoi este clasificată în una dintre următoarele categorii:

- rampe de gunoi pentru deșeurii periculoase,
- rampe de gunoi pentru deșeurii nepericuloase,
- rampe de gunoi pentru deșeurii inerte.

Articolul 5

Deșeurii și tratări neacceptate în rampele de gunoi

1. Statele membre stabilesc o strategie națională pentru a pune în aplicare reducerea deșeurilor biodegradabile destinate rampelor de gunoi, cel târziu în termen de doi ani de la data stabilită la art. 18 alin. (1) și informează Comisia cu privire la această strategie. Această strategie trebuie să includă măsurile pentru realizarea obiectivelor stabilite la alin. (2), în special prin reciclare, compostare, producerea de biogaz sau prin recuperarea de materiale/energie.

În termen de maximum 30 de luni de la data stabilită la art. 18 alin. (1), Comisia înaintează Parlamentului European și Consiliului un raport în care sunt înglobate aceste strategii naționale.

2. Strategia garantează faptul că:

- (a) în termen de maximum cinci ani de la data stabilită la art. 18 alin. (1), deșeurile biodegradabile municipale destinate rampelor de gunoi trebuie reduse cu 75% din totalul (în greutate) al deșeurilor biodegradabile municipale produse în anul 1995 sau în ultimul an înainte de 1995 pentru care sunt disponibile date Eurostat standardizate;

- (b) în termen de maximum opt ani de la data stabilită la art. 18 alin. (1), deșeurile biodegradabile municipale destinate rampelor de gunoi trebuie reduse cu 50% din totalul (în greutate) al deșeurilor biodegradabile municipale produse în anul 1995 sau în ultimul an înainte de 1995 pentru care sunt disponibile date Eurostat standardizate;

- (c) în termen de maximum 15 ani de la data stabilită la art. 18 alin. (1), deșeurile biodegradabile municipale destinate rampelor de gunoi trebuie reduse cu 35% din totalul (în greutate) al deșeurilor biodegradabile municipale produse în anul 1995 sau în ultimul an înainte de 1995 pentru care sunt disponibile date Eurostat standardizate.

Cu doi ani înainte de data menționată la lit. (c), Consiliul reexaminează obiectivele de mai sus pe baza unui raport înaintat de Comisie cu privire la experiențele practice dobândite de statele membre în urma realizării obiectivelor stabilite la lit. (a) și (b), însoțit, dacă este cazul, de o propunere referitoare la confirmarea sau modificarea acestor obiective pentru a asigura un grad ridicat de protecție a mediului.

Statele membre care, în anul 1995 sau în ultimul an înainte de anul 1995 pentru care sunt disponibile date Eurostat standardizate, evacuează mai mult de 80% din totalul deșeurilor lor municipale în rampele de gunoi, pot amâna realizarea obiectivelor stabilite la lit. (a), (b) sau (c) pentru o perioadă de maximum patru ani. Statele membre care intenționează acest lucru informează Comisia în avans cu privire la decizia lor. Comisia informează restul statelor membre și Parlamentul European cu privire la aceste decizii.

Punerea în aplicare a prevederilor stabilite la alineatul anterior nu trebuie să determine, în nici un caz, realizarea obiectivului stabilit la lit. (c) mai târziu de patru ani de la data stabilită la lit. (c).

3. Statele membre iau măsurile necesare pentru ca următoarele deșeuri să nu fie acceptate în rampele de gunoi:

- (a) deșeuri lichide;
 - (b) deșeuri care, în condițiile existente în rampa de gunoi, sunt explozive, corozive, oxidante, inflamabile sau puternic inflamabile, conform definițiilor din anexa II la Directiva 91/689/CEE;
 - (c) deșeurile provenind din spitale sau alte medii clinice, medicale sau veterinare, care sunt infecțioase conform definiției (proprietatea H9 din anexa III) date în Directiva 91/689/CEE și deșeurile care intră în categoria 14 (anexa I.A) din aceeași directivă;
 - (d) anvelope uzate întregi, începând cu doi ani după data stabilită la art. 18 alin. (1), cu excepția anvelopelor utilizate ca material în industrie și anvelopele uzate măcinate, începând cu cinci ani după data stabilită la art. 18 alin. (1) (în ambele cazuri excluzându-se anvelopele de bicicletă și anvelopele cu un diametru exterior de peste 1 400 mm);
 - (e) orice alt tip de deșeuri care nu îndeplinesc criteriile de acceptare stabilite în conformitate cu anexa II.
4. Se interzice diluarea amestecului de deșeuri cu singurul scop de a îndeplini criteriile de acceptare.

Articolul 6

Deșeuri acceptate în diferite categorii de rampe de gunoi

Statele membre iau măsuri pentru ca:

(a) numai deșeurile care au fost tratate să fie evacuate în rampele de gunoi. Această prevedere nu se poate aplica în cazul deșeurilor inerte pentru care tratarea nu este posibilă din punct de vedere tehnic și nici oricăror altor deșeuri pentru care tratarea nu contribuie la îndeplinirea obiectivelor prezentei directive, după cum este stabilit la art. 1, prin reducerea cantității de deșeuri sau a pericolelor pe care le prezintă pentru sănătatea umană sau pentru mediu;

(b) numai deșeurile periculoase care îndeplinesc criteriile stabilite în conformitate cu anexa II sunt destinate unei rampe pentru deșeuri periculoase;

(c) rampele pentru deșeuri nepericuloase pot fi utilizate pentru:

- (i) deșeuri municipale;
- (ii) deșeurile nepericuloase de orice altă origine care îndeplinesc criteriile de acceptare a deșeurilor în rampa pentru deșeuri nepericuloase stabilite în conformitate cu anexa II;
- (iii) deșeurile periculoase stabile, nereactive (de exemplu solidificate, vitrificate) care se comportă în ceea ce privește levigatul în mod similar cu deșeurile nepericuloase menționate la pct. (ii) și care îndeplinesc condițiile de acceptare relevante stabilite în conformitate cu anexa II. Aceste deșeuri periculoase nu se depozitează în spații destinate deșeurilor nepericuloase biodegradabile.

(d) rampele de gunoi pentru deșeuri inerte sunt utilizate doar pentru deșeuri inerte.

Articolul 7

Solicitarea unei autorizații

Statele membre iau măsurile necesare pentru ca cererile de autorizare a unei rampe de gunoi să conțină cel puțin date referitoare la următoarele aspecte:

- (a) identitatea solicitantului și a operatorului, atunci când sunt două entități diferite;
- (b) descrierea tipurilor și a cantității totale de deșeuri care urmează a fi depozitate;
- (c) capacitatea propusă pentru amplasamentul de evacuare a deșeurilor;
- (d) descrierea amplasamentului, inclusiv a caracteristicilor sale hidrologice și geologice;
- (e) metodele propuse pentru prevenirea și reducerea poluării;
- (f) activitățile de exploatare, monitorizare și planul de control propus;
- (g) planul propus pentru închidere și procedurile post-tratare;
- (h) când, pe baza Directivei Consiliului 85/337/CEE din 27 iunie 1985 privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului⁽¹⁾, este necesară o evaluare a impactului, sunt necesare informații oferite de întreprinzător în conformitate cu art. 5 din respectiva directivă.
- (i) depunerea unei garanții financiare sau echivalente de către solicitant, conform art. 8 lit. (a) pct. (iv) din prezenta directivă

În urma acordării autorizației, aceste informații sunt puse la dispoziția autorităților statistice comunitare și naționale competente, atunci când acestea le solicită în scopuri statistice.

¹ JO L 175, 05.07.1985, p. 40. Directivă modificată de Directiva 97/11/CE (JO L 73, 14.03.1997, p. 5).

Articolul 8

Condițiile eliberării de autorizații

Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că:

- (a) autoritățile competente nu emit permisele pentru rampe de gunoi decât dacă se asigură următoarele:
 - (i) fără a aduce atingere art. 3 alin. (4) și (5), proiectul pentru rampa de gunoi satisface toate cerințele relevante stabilite în prezenta directivă, inclusiv în anexe;
 - (ii) administrarea rampei de gunoi este efectuată de persoana fizică competentă din punct de vedere tehnic să facă acest lucru; se asigură dezvoltarea profesională și tehnică și formarea operatorilor rampei de gunoi și a personalului;
 - (iii) rampa de gunoi este exploatată astfel încât să existe măsurile necesare prevenirii accidentelor și limitării consecințelor acestora;
 - (iv) înainte de începerea operațiilor de evacuare, solicitantul a luat sau va lua măsuri adecvate, prin intermediul unor garanții financiare sau echivalente, pe baza modalităților care urmează a fi decise de statele membre, pentru a se asigura că obligațiile (inclusiv perioada post-tratare) care decurg din autorizația eliberată pe baza prezentei directive sunt îndeplinite și că procedurile de închidere stabilite la art. 13 sunt respectate. Garanția financiară sau echivalentă se păstrează atât cât este necesar pentru operațiile de întreținere și post-tratare din amplasament în conformitate cu art. 13 lit. (d). Statele membre pot stabili că acest punct nu se aplică rampelor de gunoi pentru deșeuri inerte;
- (b) proiectul pentru rampa de gunoi corespunde planului sau planurilor relevante de management al deșeurilor menționate la art. 7 din Directiva 75/442/CEE;
- (c) înainte de începerea operațiilor de evacuare, autoritățile competente inspectează amplasamentul pentru a se asigura de conformitatea cu condițiile relevante ale autorizației. Acest lucru nu va diminua în nici un fel responsabilitatea care îi revine operatorului pe baza autorizației respective.

Articolul 9

Conținutul autorizației

Explicitând și completând prevederile stabilite la art. 9 din Directiva 75/442/CEE și la art. 9 din Directiva 96/61/CE, autorizația pentru rampa de gunoi trebuie să indice cel puțin următoarele:

- (a) categoria de rampă de gunoi;
- (b) lista tipurilor definite și cantitatea totală de deșeuri autorizată spre depunere în rampa de gunoi;
- (c) cerințele pentru pregătirea rampei de gunoi, pentru operațiile de evacuare a deșeurilor și pentru procedurile de supraveghere și control, inclusiv planurile pentru situații neprevăzute (anexa III pct. 4.B), precum și cerințele temporare pentru închidere și operațiile post-tratare;
- (d) obligația solicitantului de a raporta cel puțin o dată pe an către autoritățile competente cu privire la tipurile și cantitățile de deșeuri evacuate și la rezultatele programului de monitorizare, conform cerințelor formulate la art. 12 și 13 și în anexa III.

Articolul 10

Costul evacuării deșeurilor în rampele de gunoi

Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura de faptul că toate costurile determinate de instalarea și de exploatarea unei rampe de gunoi, inclusiv, pe cât posibil, costul garanției financiare sau a echivalentului acesteia menționat la art. 8 lit. (a) pct. (iv), precum și costurile estimative pentru închidere și operațiile post-tratare pentru o perioadă de minimum 30 de ani sunt acoperite de prețul stabilit de operator pentru evacuarea oricărui tip de deșeu în rampa respectivă. În funcție de cerințele formulate în Directiva Consiliului 90/313/CEE din 7 iunie 1990 privind accesul liber la informații referitoare la mediu⁽¹⁾, statele membre asigură transparența activității de culegere a datelor și de utilizare a oricărei informații necesare referitoare la cost.

¹ JO L 158, 23.06.1990, p. 56.

Articolul 11

Proceduri de acceptare a deșeurilor

1. Statele membre iau măsurile necesare pentru ca, înainte de a accepta deșeurile la rampa de gunoi:
 - (a) înainte de sau în orice moment al livrării, sau al primeia dintr-o serie de livrări, cu condiția ca tipul de deșeuri să rămână neschimbat, proprietarul sau operatorul să poată demonstra, pe baza documentelor adecvate, că deșeurile respective pot fi acceptate în rampă în conformitate cu condițiile stabilite în autorizație și că deșeurile respective îndeplinesc criteriile de acceptare stabilite în anexa II;
 - (b) următoarele proceduri de recepționare sunt respectate de către operator:
 - verificarea documentelor care însoțesc deșeurile, inclusiv a documentelor solicitate la art. 5 alin. (3) din Directiva 91/689/CEE și, acolo unde este cazul, a documentelor solicitate în Regulamentul Consiliului (CEE) nr. 259/93 din 1

februarie 1993 privind supravegherea și controlul transporturilor de deșeuri în interiorul, în și în afara Comunității Europene⁽²⁾;

- inspecția vizuală a deșeurilor la intrare și la punctul de depozitare și, acolo unde este cazul, verificarea respectării descrierii prevăzute în documentele prezentate de proprietar. Dacă este necesară prelevarea de eșantioane reprezentative pentru punerea în aplicare a anexei II pct. 3 nivelul 3, rezultatele analizelor se păstrează, iar eșantionarea se efectuează în conformitate cu anexa II pct. 5. Aceste eșantioane se păstrează pentru minimum o lună;

- menținerea unui registru cu cantitățile și caracteristicile deșeurilor depozitate, indicând originea, data livrării, identitatea producătorului sau a colectorului în cazul deșeurilor municipale, și, în cazul deșeurilor periculoase, amplasarea exactă în rampă. Aceste informații sunt puse la dispoziția autorităților statistice comunitare și naționale competente, atunci când acestea le solicită în scopuri statistice;

(c) operatorul rampei de gunoi oferă întotdeauna o confirmare scrisă de primire pentru fiecare livrare acceptată în rampă;

(d) fără a aduce atingere dispozițiilor Regulamentului (CEE) nr. 259/93, când deșeurile nu sunt acceptate în rampa de gunoi, operatorul informează imediat autoritățile competente cu privire la refuzul de a accepta deșeurile.

2. Pentru rampele de gunoi care au fost scutite de aplicarea prevederilor prezentei directive în temeiul art. 3 alin. (4) și (5), statele membre iau măsurile necesare pentru a asigura:

- inspecții vizuale regulate ale deșeurilor la punctul de depozitare, pentru a se asigura de faptul că, în respectiva rampă de gunoi, sunt acceptate numai deșeuri care nu sunt periculoase pentru insulă sau pentru așezarea izolată respectivă și

- menținerea unui registru pentru cantitățile de deșeuri care sunt depozitate în rampa de gunoi respectivă.

Statele membre se asigură de faptul că informațiile referitoare la cantități și, acolo unde este posibil, la tipul de deșeuri care sunt destinate acestui tip de rampe de gunoi constituie o parte a rapoartelor periodice înaintate Comisiei la punerea în aplicare a directivei.

² JO L 30, 06.02.1993, p. 1. Regulament modificat de Regulamentul (CE) nr. 120/97 (JO L 22, 24.01.1997, p. 14).

Articolul 12

Procedurile de supraveghere și control în faza de exploatare

Statele membre iau măsurile necesare pentru ca procedurile de supraveghere și control din faza de exploatare să îndeplinească cel puțin următoarele cerințe:

(a) pe durata fazei de exploatare, operatorul unei rampe de gunoi desfășoară un program de supraveghere în conformitate cu anexa III;

(b) operatorul informează autoritățile competente cu privire la orice efecte dăunătoare importante asupra mediului care sunt descoperite în urma procedurilor de supraveghere și control și respectă decizia autorităților competente cu privire la natura și la calendarul măsurilor de remediere. Costurile acestor măsuri sunt suportate de operator.

Cu o frecvență care urmează a fi stabilită de autoritățile competente și, în orice caz, cel puțin o dată pe an, operatorul înaintează un raport către autoritățile competente, în care, pe baza datelor însumate, include toate rezultatele procedurilor de supraveghere, cu scopul de a demonstra respectarea condițiilor autorizației și de a spori cunoștințele referitoare la comportamentul deșeurilor în rampele de gunoi;

(c) controlul de calitate al operațiilor analitice ale procedurilor de supraveghere și control și/sau al analizelor menționate la art. 11 pct. (1) lit. (b) este efectuat în laboratoarele de specialitate.

Articolul 13

Procedurile de închidere și post-tratare

Statele membre iau măsurile necesare pentru ca, acolo unde este cazul, în conformitate cu autorizația:

(a) o rampă de gunoi sau o parte a acesteia să inițieze procedura de închidere:

(i) la îndeplinirea condițiilor relevante stabilite în autorizație sau

(ii) pe baza unei autorizații eliberate de autoritățile competente, la cererea operatorului sau

(iii) pe baza deciziei justificate a autorităților competente;

(b) o rampă de gunoi sau o parte a acesteia poate fi considerată definitiv închisă numai după ce autoritățile competente au efectuat o inspecție finală la fața locului, au evaluat toate rapoartele înaintate de operator și au comunicat operatorului acceptarea închiderii. Acest lucru nu diminuează în nici un fel responsabilitățile care îi revin operatorului pe baza autorizației;

(c) după închiderea definitivă a unei rampe de gunoi, operatorul acesteia este răspunzător de întreținerea, supravegherea și controlul pe durata fazei post-tratare pe o perioadă a cărei durată este stabilită de autoritățile competente, luând în considerare perioada de timp în care rampa de gunoi ar putea prezenta un pericol.

Operatorul informează autoritățile competente cu privire la orice efecte dăunătoare semnificative care sunt descoperite în urma procedurilor de control și respectă decizia autorităților competente cu privire la natura și la calendarul măsurilor de remediere;

(d) atâta timp cât autoritățile competente consideră că o rampă de gunoi poate constitui o sursă de pericole pentru mediu și fără a aduce atingere legislației comunitare sau naționale cu privire la obligațiile deținătorului deșeurilor, operatorul rampei de gunoi este răspunzător de supravegherea și analiza gazului generat de rampa de gunoi și a levigatului care provine din rampă, precum și de supravegherea regimului apelor subterane din vecinătatea amplasamentului rampei de gunoi, în conformitate cu anexa III.

Articolul 14

Rampele de gunoi existente

Statele membre iau măsurile necesare pentru ca rampele de gunoi autorizate sau care funcționau deja la data punerii în aplicare a prezentei directive să nu poată continua să își desfășoare activitatea fără a trece prin etapele enumerate mai jos în cel mai scurt timp posibil și în termen de maximum opt ani de la data stabilită la art. 18 alin. (1) cel târziu:

(a) într-o perioadă de un an de la data stabilită la art. 18 alin. (1), operatorul unei rampe de gunoi elaborează și prezintă autorităților competente spre aprobare un plan de amenajare a spațiului care să includă detaliile enumerate la art. 8 și măsurile de remediere pe care operatorul le consideră necesare pentru a îndeplini condițiile stabilite în prezenta directivă, cu excepția condițiilor stabilite în anexa I pct. 1;

(b) în urma prezentării planului de amenajare a spațiului, autoritățile competente iau o decizie definitivă prin care stabilesc dacă operațiile de exploatare mai pot continua pe baza respectivului plan de amenajare și a prezentei directive. Statele membre iau măsurile necesare pentru a închide cât mai repede posibil, în conformitate cu art. 7 lit. (g) și art. 13, acele rampe de gunoi care, în conformitate cu art. 8, nu au primit o autorizație care să le permită să funcționeze în continuare;

(c) pe baza planului de amenajare aprobat, autoritățile competente autorizează lucrările necesare și stabilesc o perioadă temporară pentru finalizarea planului. Toate rampele de gunoi existente trebuie să îndeplinească cerințele stabilite în prezenta directivă, cu excepția cerințelor stabilite în anexa I pct. 1, în termen de maximum opt ani de la data stabilită la art. 18 alin. (1);

(d) (i) în termen de un an de la data stabilită la art. 8 alin. (1), în cazul rampelor de gunoi pentru deșeuri periculoase se aplică art. 4, 5 și 11 și anexa II;

(ii) în termen de trei ani de la data stabilită la art. 8 alin. (1), în cazul rampelor de gunoi pentru deșeuri periculoase se aplică art. 6.

Articolul 15

Obligația de raportare

La intervale de trei ani, statele membre înaintează Comisiei un raport cu privire la punerea în aplicare a prezentei directive, acordând o atenție deosebită strategiilor naționale care urmează a fi stabilite pe baza art. 5. Raportul este elaborat pe baza unui chestionar sau a unei schemecadru alcătuită de Comisie în conformitate cu procedura stabilită la art. 6 din Directiva 91/692/CEE⁽¹⁾. Chestionarul sau schema se trimit statelor membre cu șase luni înainte de începutul perioadei analizate în raport. Raportul este trimis Comisiei în termen de maximum nouă luni de la încheierea perioadei de trei ani analizate.

Comisia publică un raport comunitar cu privire la punerea în aplicare a prezentei directive în termen de maximum nouă luni de la data primirii rapoartelor trimise de statele membre.

¹ JO L 377, 31.12.1991, p. 48.

Articolul 16

Comitetul

Toate modificările necesare pentru adaptarea anexelor prezentei directive la progresele înregistrate în domeniul științei și tehnicii și toate propunerile pentru standardizarea metodelor de control, eșantionare și analiză referitoare la rampele de gunoi sunt adoptate de Comisie în colaborare cu comitetul stabilit pe baza art. 18 din Directiva 75/442/CEE și în conformitate cu procedura stabilită la art. 17 din prezenta directivă. Toate modificările aduse anexelor sunt efectuate în conformitate cu principiile stabilite în prezenta directivă conform anexelor. În acest scop, în ceea ce privește anexa II, comitetul respectă următoarea procedură: ținând seama de principiile generale și de procedurile generale pentru testare și pentru criteriile de acceptare conform anexei II, trebuie stabilite criteriile specifice și/sau metodele de testare și valorile-limită asociate pentru fiecare categorie de rampe de gunoi, inclusiv depozitarea subterană. Propunerile pentru standardizarea metodelor de control, eșantionare și analiză referitoare la anexele prezentei directive trebuie adoptate de Comisie în colaborare cu comitetul în termen de maximum doi ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive.

Comisia, în colaborare cu comitetul, adoptă prevederile pentru armonizarea și transmiterea periodică a datelor statistice menționate la art. 5, 7 și 11 din prezenta directivă în termen de maximum doi ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive, iar modificările aduse acestor prevederi vor fi adoptate atunci când este necesar.

Articolul 17

Procedura de comitet

Comisia este asistată de un comitet compus din reprezentanții statelor membre și prezidat de un reprezentant al Comisiei.

Reprezentantul Comisiei înaintează comitetului un proiect cu măsurile ce urmează să fie adoptate. Comitetul își dă avizul cu privire la proiect în termenul pe care președintele comitetului îl poate stabili în funcție de urgența subiectului în cauză. Avizul este emis cu majoritatea prevăzută la art. 148 alin. (2) din Tratat pentru deciziile pe care Consiliul trebuie să le adopte la propunerea Comisiei. În cadrul comitetului, voturile reprezentanților statelor membre respectă ponderea prevăzută la articolul menționat anterior. Președintele nu participă la vot.

Comisia adoptă măsurile preconizate dacă acestea corespund cu avizul comitetului.

Dacă măsurile preconizate nu corespund cu avizul comitetului sau în absența avizului, Comisia înaintează Consiliului, fără întârziere, o propunere cu privire la măsurile ce trebuie adoptate. Consiliul decide cu majoritate calificată.

Dacă, într-o perioadă de trei luni de la data la care a fost înaintată propunerea, Consiliul nu adoptă nici o măsură, Comisia adoptă măsurile propuse.

Articolul 18

Transpunere

1. Statele membre pun în aplicare dispozițiile legale, de reglementare și administrative necesare aducerii la îndeplinire a prezentei directive în termen de maximum doi ani de la intrarea în vigoare a acesteia. Statele membre informează imediat Comisia în această privință.

Când statele membre adoptă aceste dispoziții, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere în momentul publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

2. Statele membre aduc la cunoștința Comisiei textul dispozițiilor de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 19

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare la data publicării în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene.

Articolul 20

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Luxemburg, 26 aprilie 1999.

Pentru Consiliu
Președintele
J. FISCHER

ANEXA I

CERINȚE GENERALE PENTRU TOATE CATEGORIILE DE RAMPE DE GUNOI

1. Amplasament

1.1. La stabilirea amplasamentului unei rampe de gunoi trebuie să se ia în considerare cerințele referitoare la:

- (a) distanțele de la perimetrul rampei de gunoi la zonele de locuit și de agrement, cursuri de apă, ape stătătoare și la alte zone agricole sau urbane;
- (b) existența unor ape subterane, de coastă sau zone naturale protejate în regiune;
- (c) condițiile geologice și hidrogeologice din zona respectivă;
- (d) riscul producerii de inundații, tasări, alunecări de teren sau avalanșe;
- (e) protecția naturii și a patrimoniului cultural din regiune.

1.2. Rampa de gunoi este autorizată numai atunci când caracteristicile amplasamentului în ceea ce privește cerințele enumerate mai sus sau măsurile de remediere care trebuie luate indică faptul că rampa de gunoi respectivă nu prezintă un risc important pentru mediu.

2. Controlul apei și managementul levigatului

În ceea ce privește caracteristicile rampei de gunoi și condițiile meteorologice, se iau măsurile adecvate pentru:

- controlul apei provenite din precipitații care intră pe teritoriul rampei de gunoi;
- evitarea pătrunderii apei de suprafață și/sau a apelor subterane în deșeurile depozitate în rampa de gunoi;
- colectarea apei contaminate și a levigatului. Dacă în urma unei evaluări bazate pe analizarea amplasamentului rampei de gunoi și a deșeurilor care urmează să fie acceptate se stabilește că acestea nu prezintă un pericol potențial pentru mediu, autoritățile competente pot hotărî că această prevedere nu se aplică;
- tratarea apei contaminate și a levigatului colectat din rampa de gunoi conform standardelor adecvate necesare pentru evacuarea acestora.

Prevederile de mai sus nu se aplică rampelor de gunoi pentru deșeuri inerte.

3. Protejarea solului și a apei

3.1. O rampă de gunoi trebuie amplasată și proiectată astfel încât să corespundă condițiilor necesare pentru prevenirea poluării solului, a apelor subterane sau a apelor de suprafață și să asigure o colectare eficientă a levigatului conform cerințelor și atunci când este cazul, în conformitate cu secțiunea 2. Protejarea solului, a apelor subterane și a apei de suprafață pe durata fazei active/de exploatare se realizează prin combinarea unei bariere geologice cu o impermeabilizare a bazei rampei, iar pe durata fazei pasive/post-închidere se realizează prin combinarea unei bariere geologice cu o impermeabilizare superioară.

3.2. Bariera geologică este determinată de condițiile geologice și hidrogeologice de sub și din vecinătatea amplasamentului rampei de gunoi și are o capacitate de atenuare suficientă pentru a preveni riscul potențial pe care rampa de gunoi îl poate prezenta pentru sol și pentru apele subterane.

Baza și taluzurile rampei de gunoi constau într-un strat mineral care satisface cerințele de permeabilitate și grosime, cu un efect combinat în ceea ce privește protejarea solului, a apelor subterane și a apelor de suprafață, cel puțin echivalent cu efectul care rezultă din următoarele cerințe:

- rampă de gunoi pentru deșeuri periculoase: $K \leq 1,0 \times 10^{-9}$ m/s; grosime ≥ 5 m,
 - rampă de gunoi pentru deșeuri nepericuloase: $K \leq 1,0 \times 10^{-9}$ m/s; grosime ≥ 1 m,
 - rampă de gunoi pentru deșeuri inerte: $K \leq 1,0 \times 10^{-7}$ m/s; grosime ≥ 1 m.
- m/s: metri/secundă.

Dacă bariera geologică nu îndeplinește în mod natural condițiile de mai sus, aceasta poate fi completată artificial și consolidată prin alte metode care să confere o protecție echivalentă. O barieră geologică stabilită în mod artificial trebuie să aibă minimum 0,5 m grosime.

3.3. Pe lângă bariera geologică descrisă mai sus, trebuie să se adauge un sistem de colectare a levigatului și de etanșare care să fie în conformitate cu următoarele principii pentru a garanta faptul că acumularea de levigat de la baza rampei de gunoi este menținută la nivelul minim posibil:

Colectarea levigatului și etanșarea bazei

Categorie rampă de gunoi	nepericuloasă	periculoasă
Impermeabilizare artificial	obligatoriu	obligatoriu
Strat drenant $\geq 0,5$ m	obligatoriu	obligatoriu

Statele membre pot stabili cerințe generale sau specifice pentru rampele de gunoi pentru deșeuri inerte și pentru caracteristicile metodelor tehnice menționate mai sus.

Dacă, după o analiză atentă a riscurilor potențiale pentru mediu, autoritățile competente stabilesc necesitatea de a preveni formarea de levigat, se poate recomanda o impermeabilizare superioară. Recomandările pentru impermeabilizarea superioară sunt următoarele:

Categorie rampă de gunoi	nepericuloasă	periculoasă
Strat drenare gaz	obligatoriu	facultativ
Impermeabilizare artificială	facultativ	obligatoriu
Strat mineral impermeabil	obligatoriu	obligatoriu
Strat de drenare $> 0,5$ m	obligatoriu	obligatoriu
Strat superior al solului > 1 m	obligatoriu	obligatoriu

3.4. Dacă, pe baza unei evaluări a riscurilor pentru mediu, ținând seama, în special, de Directiva 80/68/CEE⁽¹⁾, autoritățile competente decid, în conformitate cu secțiunea 2 ("Controlul apei și managementul levigatului"), că nu este necesar să se colecteze și să se trateze levigatul sau dacă se stabilește că rampa de gunoi nu prezintă un pericol potențial pentru sol, apa subterană și apa de suprafață, cerințele stabilite la pct. 3.2 și 3.3 de mai sus pot fi reduse corespunzător. În cazul rampelor de gunoi pentru deșeuri inerte, aceste cerințe pot fi adaptate prin legislația națională.

¹ JO L 20, 26.01.1980, p. 43. Directivă modificată ultima dată de Directiva 91/692/CEE (JO L 377, 31.12.1991, p. 48).

3.5. Metoda utilizată pentru determinarea coeficientului de permeabilitate al rampelor de gunoi, la fața locului și pentru întreaga întindere a amplasamentului, urmează să fie elaborată și aprobată de comitetul constituit în temeiul art. 17 din prezenta directivă.

4. Controlarea gazului emis

4.1. Se iau măsurile necesare pentru a controla acumularea și migrarea gazelor generate de rampa de gunoi (anexa III).

4.2. Gazul generat de rampa de gunoi este colectat din toate rampele de gunoi în care se depun deșeuri biodegradabile pentru a fi tratat și apoi utilizat. Când gazul colectat nu poate fi utilizat pentru a produce energie, acesta trebuie ars.

4.3. Operațiile de colectare, tratare și utilizare a gazelor generate de rampele de gunoi pe baza pct. 4.2. sunt efectuate astfel încât să minimizeze efectele negative sau deteriorarea mediului și riscul pentru sănătatea umană.

5. Noxe și riscuri

Se iau măsuri pentru minimizarea noxelor și a riscurilor cauzate de rampele de gunoi datorită:

- emisiei de mirosuri și praf;
- materialelor care pot fi antrenate de vânt;
- zgomotului și traficului;
- păsărilor, paraziților și insectelor;
- formării de aerosoli;
- incendiilor.

Rampa de gunoi este astfel echipată încât resturile care provin din aceasta să nu fie dispersate pe drumurile publice sau pe terenul înconjurător.

6. Stabilitate

Deșeurile sunt astfel depozitate în rampa de gunoi încât să fie asigurată atât stabilitatea acestora, cât și cea a structurilor asociate, mai ales în ceea ce privește evitarea alunecărilor.

Când se stabilește o barieră artificială, trebuie garantat faptul că, având în vedere morfologia rampei de gunoi, substratul geologic este suficient de stabil pentru a preveni tasarea, fenomen periculos pentru barieră.

7. Bariere

Rampa de gunoi este astfel protejată încât să împiedice accesul liber în zonă. În afara orelor de exploatare, porțile sunt închise. Sistemul de control și acces la toate instalațiile trebuie să conțină un program de măsuri pentru detectarea și descurajarea depozitării ilegale de deșeuri în rampa de gunoi respectivă.

ANEXA II

CRITERII ȘI PROCEDURI DE ACCEPTARE A DEȘEURILOR

1. Introducere

Prezenta anexă descrie:

- principiile generale de acceptare a deșeurilor în diferitele categorii de rampe de gunoi. Viitoarea procedură de clasificare a deșeurilor trebuie să fie bazată pe aceste principii;
- liniile directoare care stabilesc procedurile preliminare de acceptare a deșeurilor care trebuie respectate până la elaborarea unei proceduri uniforme de clasificare și acceptare a deșeurilor. Această procedură, împreună cu procedurile de prelevare relevante, va fi elaborată de comitetul tehnic menționat la art. 16 din prezenta directivă. Comitetul tehnic stabilește criteriile care trebuie îndeplinite pentru anumite deșeuri periculoase care urmează a fi acceptate în rampele pentru deșeuri nepericuloase. În special, aceste criterii iau în considerare comportamentul levigatului acestor deșeuri pe termen scurt, mediu și lung. Aceste criterii sunt stabilite în termen de maximum doi ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive. Comitetul tehnic va elabora și criteriile care trebuie îndeplinite pentru ca deșeurile să fie acceptate în depozitele subterane. Aceste criterii trebuie să ia în considerare, în special, faptul că deșeurile nu trebuie să reacționeze între ele sau cu roca.

Această activitate a comitetului tehnic, cu excepția propunerilor pentru standardizarea metodelor de control, prelevare și analiză în raport cu anexele prezentei directive și care trebuie adoptate în termen de maximum doi ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive, trebuie încheiată în termen de maximum trei ani de la data intrării în vigoare a prezentei directive și trebuie să se desfășoare în conformitate cu obiectivele stabilite la art. 1 din prezenta directivă.

2. Principii generale

Compoziția, levigabilitatea, comportamentul pe termen lung și proprietățile generale ale deșeurilor care urmează să fie evacuate în rampele de gunoi trebuie să fie cunoscute cât mai exact posibil. Acceptarea deșeurilor într-o rampă de gunoi se poate baza fie pe lista deșeurilor acceptate sau refuzate, definite în funcție de natură și origine, fie pe metodele de analiză a deșeurilor și pe valorile-limită pentru proprietățile deșeurilor care urmează să fie acceptate. Viitoarele proceduri de acceptare a deșeurilor, descrise în prezenta directivă, sunt, pe cât posibil, bazate pe metode standardizate de analiză a deșeurilor și pe valorile-limită pentru proprietățile deșeurilor care urmează să fie acceptate.

Înainte de a defini aceste metode de analiză și valori-limită, statele membre trebuie cel puțin să trimită listele naționale conținând deșeurile care urmează a fi acceptate sau refuzate în cazul fiecărei categorii de rampe de gunoi sau să definească criteriile care trebuie îndeplinite pentru includerea în liste. Pentru a putea fi acceptat într-o anumită categorie de rampe de gunoi, un anumit tip de deșeuri trebuie să fie inclus pe lista națională relevantă sau să îndeplinească criteriile similare cu cele care sunt enumerate în listă. Aceste liste sau criteriile echivalente, precum și metodele de analiză și valorile-limită sunt trimise Comisiei în termen de maximum șase luni de la transpunerea prezentei directive sau atunci când sunt adoptate la nivel național.

Aceste liste sau aceste criterii de acceptare trebuie utilizate pentru a stabili liste specifice pentru fiecare amplasament, adică o listă a deșeurilor acceptate, menționate în autorizație în conformitate cu art. 9 din prezenta directivă.

Criteriile de acceptare a deșeurilor pe lista de referință sau într-o anumită categorie de rampă de gunoi pot fi bazate pe alte texte legislative și/sau proprietăți ale deșeurilor.

Criteriile de acceptare a deșeurilor într-o anumită categorie de rampe de gunoi trebuie să fie bazate pe analiza:

- protecției mediului (mai ales a apelor subterane și a apelor de suprafață);
- menținerii sistemelor de protecție a mediului (cum ar fi sistemele de impermeabilizare și de tratare a levigatului);
- protejării proceselor avute în vedere pentru stabilizarea deșeurilor în interiorul rampei;
- protecției împotriva pericolelor pentru sănătatea umană.

Exemple de criterii bazate pe proprietățile deșeurilor:

- cerințe referitoare la cunoașterea compoziției totale;
- limitări ale conținutului în materie organică al deșeurilor;
- cerințe sau limitări privind biodegradabilitatea componentelor deșeurilor organice;
- limitări ale cantității de componente specificate, posibil dăunători/periculoși (din punctul de vedere al criteriilor enumerate mai sus);
- limitări ale nivelului potențial și estimat al levigatului în cazul anumitor componente, posibil dăunători/periculoși (din punctul de vedere al criteriilor enumerate mai sus);
- proprietăți ecotoxicologice ale deșeurilor și ale levigatului rezultat.

În general, criteriile de acceptare a deșeurilor bazate pe proprietățile acestora trebuie să fie mai stricte pentru rampele de gunoi destinate deșeurilor inerte și pot fi mai puțin stricte pentru rampele de gunoi destinate deșeurilor nepericuloase și cel mai puțin stricte pentru rampele de gunoi destinate deșeurilor periculoase, datorită nivelului ridicat de protecție a mediului care există în cazul ultimelor două categorii de rampe de gunoi.

3. Proceduri generale pentru testarea și acceptarea deșeurilor

Operațiunile generale de caracterizare și de testare a deșeurilor trebuie să fie bazate pe următoarea clasificare pe trei niveluri:

Nivelul 1: Caracterizare de bază. Aceasta constituie o determinare temeinică, în conformitate cu metodele standardizate de analiză și testare a comportamentului, a producției de levigat pe termen scurt, mediu și lung și/sau a proprietăților caracteristice ale deșeurilor.

Nivelul 2: Testarea conformității. Aceasta constituie o testare periodică pe baza unor metode standardizate de analiză și testare a comportamentului mai simple prin care se urmărește stabilirea conformării unor deșeuri la condițiile menționate în autorizație și/sau la criteriile de referință specifice. Testările se concentrează asupra variabilelor de bază și asupra comportamentului identificat prin caracterizarea de bază.

Nivelul 3: Verificarea la fața locului. Aceasta constă în metode de verificare rapidă pentru a confirma dacă deșeurile sunt identice cu cele care au fost supuse procedurii de testare a conformității și care sunt descrise în documentele însoțitoare. Poate consta într-o simplă inspecție vizuală a încărcăturii de deșeuri înainte și după descărcarea în rampa de gunoi.

Un anume tip de deșeuri trebuie caracterizat în mod normal la nivelul 1 și trebuie să corespundă criteriilor corespunzătoare pentru a fi acceptat pe lista de referință. Pentru a rămâne pe o listă specifică a unui amplasament, un anume tip de deșeuri trebuie să fie testat la intervale regulate (de exemplu anual) la nivelul 2 și să îndeplinească criteriile corespunzătoare. Fiecare încărcătură de deșeuri care ajunge la poarta unei rampe de gunoi trebuie supusă unei verificări de nivelul 3.

Anumite tipuri de deșeuri trebuie scutite permanent sau temporar de testarea la nivelul 1. Acest lucru se poate datora incapacității de a aplica testarea, lipsei procedurilor de testare adecvate sau a criteriilor de acceptare sau existenței unei legislații care prevalează.

4. Linii directe pentru procedurile preliminare de acceptare a deșeurilor

Până la completarea prezentei anexe, nivelul 3 de testare este singurul obligatoriu, iar nivelurile 1 și 2 se aplică în măsura în care acest lucru este posibil. În această etapă preliminară, deșeurile care urmează să fie acceptate într-o rampă de gunoi aparținând unei anumite categorii trebuie fie să se regăsească pe o listă națională restrictivă sau pe o listă specifică pentru categoria respectivă de rampe de gunoi, fie să îndeplinească criterii similare cu cele cerute pentru a fi inclus pe listă.

Pentru a stabili criteriile preliminare pentru acceptarea deșeurilor în trei mari categorii de rampe de gunoi sau pe listele corespunzătoare, se pot utiliza următoarele principii generale.

Rampe de gunoi pentru deșeurile inerte: pe listă pot fi acceptate numai deșeuri inerte definite conform art. 2 lit. (e).

Rampe de gunoi pentru deșeurile nepericuloase: pentru a fi acceptat pe listă, tipul respectiv de deșeuri nu trebuie să intre sub incidența Directivei 91/689/CEE.

Rampe de gunoi pentru deșeurile periculoase: o schiță preliminară a listei pentru rampele de gunoi periculoase ar conține numai acele tipuri de deșeuri care intră sub incidența Directivei 91/689/CEE. Cu toate acestea, când au un conținut total sau un nivel de levigat al componentelor care ar putea fi periculoși suficient de mare pentru a constitui un risc pe termen scurt pentru cei care manipulează deșeurile sau pentru mediu ori pentru a împiedica stabilizarea suficientă a deșeurilor pe durata de viață prevăzută pentru rampa de gunoi, aceste tipuri de deșeuri nu trebuie acceptate pe listă fără o tratare prealabilă.

5. Prelevarea probelor de deșeuri

Operațiunea de prelevare a probelor de deșeuri poate ridica probleme grave în ceea ce privește gradul de reprezentare și tehnicile utilizate datorită naturii eterogene a multor deșeuri. Urmează să fie elaborat un standard european de prelevare a deșeurilor. Până la aprobarea acestui standard de către statele membre în conformitate cu art. 17 din prezenta directivă, statele membre pot aplica standarde și proceduri naționale.

ANEXA III

1. Introducere

Această anexă urmărește stabilirea procedurilor minime de control, care trebuie puse în aplicare pentru a verifica:
- dacă deșeurile au fost acceptate în rampă în conformitate cu criteriile stabilite pentru categoria de rampe de gunoi respectivă;

- dacă procesele din cadrul rampei de gunoi se desfășoară după cum s-a prevăzut;
- dacă sistemele de protecție a mediului funcționează la capacitatea maximă dorită;
- dacă sunt îndeplinite condițiile stabilite în autorizația rampei de gunoi respective.

2. Date meteorologice

Pe baza obligației de a înainta rapoarte (art. 15), statele membre trebuie să furnizeze informații referitoare la metoda de colectare a datelor meteorologice. Le revine statele membre obligația de a stabili modul de culegere a datelor (in situ, rețea meteorologică națională etc.).

Când statele membre decid că balanțele hidrologice constituie un instrument eficient pentru evaluarea gradului de acumulare a levigatului în rampa de gunoi sau a nivelului levigatului, se recomandă ca, atât timp cât acest lucru este cerut de autoritățile competente în conformitate cu art. 13 lit. (c) din prezenta directivă, de la stația de supraveghere situată în rampa de gunoi sau de la cea mai apropiată stație meteorologică să fie obținute următoarele date:

	Faza de exploatare	Faza post-tratare
1.1. Volumul precipitațiilor	zilnic	zilnic, se adaugă la valorile lunare
1.2. Temperatura (min., max., 14:00 h CET)	zilnic	medie lunară
1.3. Direcția și forța vântului dominant	zilnic	facultativ
1.4. Evaporare (lisimetru) ⁽¹⁾	zilnic	zilnic, se adaugă la valorile lunare
1.5. Umiditatea atmosferică (14:00 h CET)	zilnic	medie lunară
⁽¹⁾ Sau prin alte metode adecvate.		

3. Date referitoare la emisii: controlul apei, levigatului și gazului

Prelevarea de probe de levigat și din apa de suprafață, acolo unde este cazul, trebuie făcută în punctele reprezentative. Prelevarea de probe și măsurarea (volumului și a compoziției) levigatului trebuie efectuate separat, în fiecare punct în care levigatul este evacuat din rampa de gunoi. Referință: liniile directoare privind tehnologia de eșantionare, ISO 5667-2 (1991).

Monitorizarea apei de suprafață, acolo unde este cazul, trebuie efectuată în minimum două puncte, unul în amonte și unul în aval față de rampa de gunoi.

Monitorizarea gazului trebuie să fie reprezentativă pentru fiecare secțiune a rampei de gunoi. Frecvența de prelevare și de analizare sunt incluse în tabelul următor. Pentru levigat și pentru apă se va preleva pentru supraveghere o probă reprezentativă pentru compoziția medie.

Frecvența prelevării poate fi adaptată în funcție de morfologia deșeurilor din rampa de gunoi (rambleu, debleu, etc.). Acest aspect trebuie specificat în autorizație.

	Faza de exploatare	Faza post-tratare ⁽³⁾
2.1. Volum levigat	lunar ⁽¹⁾ , ⁽³⁾	la șase luni
2.2. Compoziție levigat ⁽²⁾	trimestrial ⁽³⁾	la șase luni
2.3. Volumul și compoziția apelor de suprafață ⁽⁷⁾	trimestrial ⁽³⁾	la șase luni
2.4. Posibile emisii de gaz și presiune atmosferică ⁽⁴⁾ (CH ₄ , CO ₂ , O ₂ , H ₂ S, H ₂ etc.)	lunar ⁽³⁾ , ⁽⁵⁾	la șase luni ⁽⁶⁾

- (¹) Frecvența eșantionării poate fi adaptată pe baza morfologiei deșeurilor din rampa de gunoi (rambleu, debleu, etc.). Acest aspect trebuie să fie specificat în autorizație.
- (²) Parametrii care urmează a fi măsurați și substanțele care urmează a fi analizate variază în funcție de compoziția deșeurilor depozitate; aceste aspecte trebuie menționate în permis și trebuie să reflecte caracteristicile deșeurilor referitoare la levigat.
- (³) Când evaluarea datelor indică o eficiență similară și la intervale mai lungi, acestea pot fi adaptate. Pentru lichidele de scurgere, conductivitatea trebuie întotdeauna măsurată cel puțin o dată pe an.
- (⁴) Aceste măsurări se referă în principal la conținutul în materie organică al deșeurilor.
- (⁵) CH₄, CO₂, O₂, în mod obișnuit, alte gaze după caz, în funcție de compoziția deșeurilor depozitate, pentru a reflecta proprietățile de levigare ale acestora.
- (⁶) Eficiența sistemului de extragere a gazului trebuie verificată periodic.
- (⁷) Pe baza caracteristicilor amplasamentului rampei de gunoi, autoritățile competente pot stabili faptul că aceste măsuri nu sunt necesare și vor întocmi rapoarte corespunzătoare conform dispozițiilor art. 15 din prezenta directivă.
- 2.1 și 2.2 se aplică numai atunci când se înregistrează o colectare a levigatului [vezi anexa I pct. (2)].

4. Protejarea apelor subterane

A. Prelevarea de probe

Măsurările trebuie astfel făcute încât să ofere informații cu privire la apele subterane care ar putea fi afectate de pe urma evacuării deșeurilor, cu cel puțin un punct de măsurare în regiunea de intrare în apele subterane și două puncte de ieșire în regiunea de ieșire din apele subterane. Aceste numere pot fi crescute pe baza unei analize hidrogeologice specifice și a necesității de identificare rapidă a deversării accidentale de levigat în apele subterane.

Prelevarea de probe trebuie efectuată în minimum trei puncte diferite înainte de operațiile de rambleiaj pentru a putea stabili valorile de referință pentru viitoarele operațiuni de prelevare. Referințe: Prelevarea probelor din apele subterane, ISO 5667, partea 11, 1993.

B. Monitorizare

Parametrii care urmează a fi analizați în probele prelevate trebuie să fie stabiliți pe baza compoziției preconizate a levigatului și pentru calitatea apelor subterane din regiunea respectivă. La selectarea parametrilor pentru analiză, se ia în considerare mobilitatea în zona apelor subterane. Parametrii ar putea include indicatori pentru a permite o identificare rapidă a unei posibile modificări apărute în calitatea apei(¹).

¹ Parametrii recomandați: pH, TOC, fenoli, metale grele, fluoruri, AS, petrol/hidrocarburi.

	Faza de exploatare	Faza post-tratare
Nivelul apelor subterane	la șase luni(¹)	la șase luni(¹)
Compoziția apelor subterane	cu o frecvență specifică amplasamentului respectiv(²), (³)	cu o frecvență specifică amplasamentului respectiv(²), (³)

(¹) Dacă nivelurile apelor subterane fluctuează, trebuie sporită frecvența.

(²) Frecvența trebuie bazată pe posibilitatea acțiunilor de remediere între două eșantionări dacă se atinge un nivel de declanșare, și anume frecvența trebuie determinată pe baza evaluării și a cunoștințelor referitoare la viteza de curgere a apelor subterane.

(³) La atingerea unui nivel de declanșare [vezi lit. (C)], este necesar să se efectueze verificări prin repetarea prelevării de probe. În momentul în care s-a confirmat acest nivel, trebuie să se respecte planul pentru situații de urgență (stabilit în autorizație).

C. Niveluri de declanșare

Atunci când analiza unei probe prelevate din apele subterane indică o modificare importantă în ceea ce privește calitatea apei, se consideră că s-au înregistrat efectele adverse semnificative asupra mediului, conform art. 12 și 13 din prezenta directivă. Nivelul de declanșare trebuie determinat luându-se în considerare formațiunile hidrogeologice specifice din regiunea rampei de gunoi și calitatea apelor subterane. Nivelul de declanșare trebuie inclus în autorizație, ori de câte ori acest lucru este posibil.

Observațiile trebuie evaluate pe baza unor tabele de control, utilizând reguli și niveluri de control bine stabilite pentru fiecare puț situat în poziție inferioară. Nivelurile de control trebuie determinate pe baza variațiilor locale în ceea ce privește calitatea apelor subterane.

5. Topografia amplasamentului: informații referitoare la masa de deșeuri eliminate

	Faza de exploatare	Faza post-tratare
5.1. Structura și compoziția masei de deșeuri ⁽¹⁾	anual	
5.2. Comportamentul la tasare al nivelului masei de deșeuri	anual	citiri anuale

(¹) Informații privind statutul rampei de gunoi respective: suprafața ocupată de deșeuri, volumul și compoziția deșeurilor, metodele de depozitare, data și durata depozitării, calcularea capacității rămase disponibile în rampa de gunoi.